

Bréfa- og málasafn 1951

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Utanríkisráðherra – Bréf - Ásgrímur Hartmanns - Jónas Ragnar - Björn O. Björnsson - Erik Brüel - Georg Gíslason - Hermann Guðmundsson - Ingólfur Jónsson - Jos. Hacking - Jón Eiríksson - Lárus Jóhannesson - Magnús Gíslason - Páll Ísólfsson - A. R. Schiöth - Björn Ólafsson - Guðrún Þorvarðsson - Gunnar Björnsson - Gunnar Jóhannesson - Gunnar Sigurðsson - Hallgrímur A. Thomsen - Haukur Einarsson - Jón Sveinsson - Lárus Jóhannesson - Ólafur Thors - Páll Pétursson - Ragnar Lárusson - Ragnar Ófeigsson - Sigurjón Einarsson - 1951

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-13, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMADUR

Símar: 4314 - 3294. Símnafni Lárus

REYKJAVÍK,
(Suðurgötu 4)

11/6/51

Þjarni minni!

Nú, þegar ég er búinn að okla
í málinu alla ég að bjóða þig
að afake alla þekjuna í mér í sam-
bandi við það.

Ég gæta það þú ert, að hlífingunni
minar hafa góðsamtlega haft undirleðin
á okynseminni í þessu máli gagnast þér.

Þáfar bróti mig um og góðum
fæm bróti á þekkt barn og átti
ég það skilið.

Hlífðu alltaf heill!

Þinn
Lárus

P.S. Nú er til? strykati og allar insinuationis
úh úh ósninni ein og ég sendi þér þana.

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMAÐUR

Símar: 4314 - 3294. Símnafni Lárus

REYKJAVÍK, 18. júlí, 1951.
(Suðurgötu 4)

LJ/sb

Herra utanríkismálaráðherra
Bjarni Benediktsson,
R e y k j a v í k.

Kæri Bjarni minn!

Þú hefir venjulega fæst orðin, en gerir mest.

Ég sendi þér hér með eftirrit af bréfi, sem Gestur Jóhannsson skrifaði mér. Eins og þú sérð á eftirritinu er hann mjög sár, því sannast að segja hafði ég gefið honum mjög góðar vonir um, að Gunnar Thoroddsen gæti komið dóttur Gests að kennslu í Gagnfræðaskólanum hérna.

Mér er sagt, að það hafi staðið á einhverju viðaukaþrófi að hún kæmist þar að, því að Ingimar vildi gjarnan taka hana, að eg hygg, en væri ekki ástæða til að endurskoða þessa blessaða kennslulöggjöf hér á landi. Mér virðist kenningarstéttin vera orðin þannig, að það veitti sízt af hreinsun innan hennar og sagt er mér að kennaraskólinn sé hrein ~~flagstöð~~ kommúnista.

Annars var mér að detta í hug, hvort ekki væri einmitt hægt fyrir hana að komast að hjá þér í Utanríkisráðuneytinu. Ég man, þegar ég var að flækjast í Utanríkisráðuneytinu danska, að mikil áherzla var lögð á Frönskukunnáttu. Það kann að vera, að það sé minna núna.

Athugaðu þetta fyrir mig, Bjarni minn, ef þú mögulega getur. Gestur er einhver sterkasta stoð okkar á Seyðisfirði og mesti mannasattir, þegar deilur rísa með flokksmönnum og á hann því allt gott skilið af Sjálfstæðisflokknum.

Vertu blessaður,

þinn einlægur,
Lárus Jóhannesson

SIMNEFNI: GESTUR

TALSÍMI 66

SEYDISFIRDI, 28. júní 1951.

Herra Lárus Jóhannesson
hæstaréttarmálaflm.
Reykjavík.

Góði vinur.

Eins og þú sennilega manst eftir, þá bað eg þig fyrir tæpum tveim árum síðan, að beita áhrifum þínum til þess að dóttir mín Friðrika (sem við köllum Lillu) gæti einhversstaðar komist að sem kennari í R.vík. Helzt fastur kennari, en annars stundskennari. Var tilætlanin að Gunnar Thoroddsen, borgarstjóri, aðsoðaði(sic) þig í þessu sambandi, og virtist hann taka þessu líklega til að byrja með. Þið munið svo báðir hafa gleymt að þetta myndi ekki geta gjörst alveg af sjálfu sér, enda varð árangurinn þar eftir. Eg skrifaði þér á sínum tíma, það sem mér fanst vera verðugt þakklæti fyrir aðstoðina, og skal það ekki rekið nánar hér. Þú hafðir margt að vinna um þessar mundir, og sjálfsagt ekki talið þetta neitt stórmál, þótt það væri það í raun og veru fyrir viðkomandi aðila.

Dóttir mín fékk sem sé hvorki kennarastöðu, né annað sem henni hentaði. Fór hún svo síðari hluta vetrarins á frönskunámsskeið í Frakklandi, og réði sig því næst í sumarvist hjá frönskum hjónum. Var svo meiningin að hún héldi áfram námi í Frakklandi næsta vetur, (síðastl. vetur). Þessi hjón sem hún réði sig hjá voru hin elskulegustu við hana, í alla staði. Þau voru aðalsattar, en fóru þó með hana á allan hátt eins og jafningja sinn. Þetta leit því allt þrýðilega út. Hjónið héldu til í fyrrasumar á þaðstað suður undir Pyreneafjöllum og fóru Lilla með þeim þangað. Eftir stutta dvöl þar veiktist hún hinsvegar mjög hættulega af taugaveiki, og varð að liggja sex vikur á sjúkrahúsi. Að lokum þessa tíma var hún ekki ferðafar. Sérstaklega var talið verasamt vegna hjartans, að hún ferðaðist flugleiðis. Lá því ekki annað fyrir en komast á hressingarhæli þar yðra. Hjónin sem hún hafði verið hjá buðust þá til að taka hana heim til sín og hjúkra henni þar, og varð það að ráði. Hresstist hún svo smámsaman. Ekki var þó talið ráðlegt að hún stundaði nám í Frakklandi síðastl. vetur. Talið að það myndi verða of mikil áreynsla fyrir hana. Kom hún svo heim með einu af skipum Eimskipafélags Íslands í desember síðastl. Hefir hún verið heima síðan og virðist nú vera búin að ná sér fyllilega fyrir löngu. Ferðalagið til Frakklands varð hinsvegar fullkomin vonbrigði. Kostaði mikla peninga, en árangur raunverulega enginn, miðað við það sem hefði getað orðið. Að vísu mun hún vera orðin allgóð í frönsku. Hún skrifast á við fróna, sem hún var hjá og segir hún hana skrifa frönsku alveg villulaust. Hún mun einnig tala málið allvel.

Skilyrði til þess að fá kennarastöðu mun meðal annars vera það, að hafa lokið einhverju kennaraskóla-námsskeiði. Þetta námsskeið féll nú samt niður veturinn þegar Lilla fór til Frakklands, ella hefði hún verið á námsskeiðinu þann vetur. Að vísu mun þetta vera fullkomið "humberg", sérstaklega gagnvart menntaskólastudentum með góðu prófi.

Það sem Lilla hefir til brunns að bera er þetta:
Þrýðilegt studentspróf. Fékk hún yfir 7 í öllum málum.

GESTUR JÓHANSSON, SEYDISFIRDI.

2

Í íslenzku hafði hún t.d. 7 - 8, og var það hæzta einkunn við student prófið í íslenzku það ár.

Hún hefir ennfremur heimspekispróf úr háskólanum, sem mér skilst nú raunar að ekki sé mjög mikils virði. Ennfremur lagði hún áherzlu á dönsku og ensku í háskólanum. Rithönd hefir hún ágeta, er próð, ákveðin, samvirkusöm og vandvirk, að hverju sem hún gengur. Vinnur rólega og þægilega. Öllum sem kynnast henni þykir vænt um hana. Á RITVEL hefir hún lítið skrifað en er nú að sfa sig dálítið.

Ég hefi gengið út frá að Lilla fari til Reykjavíkur í haust og teki meðal annars þetta námsskeið. Dóttir mín (Kristín) vinnu hjá Landssmiðjunni í Reykjavík. Hefir hún tvö lítil herbergi og eldhús til umráða og því tilvalið að þær systurnar byggju saman. Þegar ég minntist á þetta spursmál við Lillu fyrir nokkrum dögum, þá kvaðst hún alls ekki fara til Reykjavíkur, án þess að hafa vissu fyrir því að geta unnið fyrir sér. Væri þú að kosta nógu miklu upp á sig. Taldi eðlilegra að hún væri heima að hjálpa mömmu sinni heldur en láta gefa með sér í R.vík. Ég sagði henni að hún myndi að sjálfsögðu fá eitthvað að starfa þegar hún kemi suður. Hún kvaðst hinsvegar ekki vilja eiga neitt á hættu með það, hefði fengið nóg af því veturinn þegar hún fór til Frakklands.

Ég þarf því raunverulega að tryggja Lillu eitthvert starf í R.vík, sem væri við hennar hæfi, einhverja tíma á dag. Þarf hún að geta stundað þetta kennaranámsskeið jafnhliða, ef það kemur til greina í vetur. Ég get ekki látið hana daga uppi hér heima. Hér er ekki sérstaklega upplifgandi fyrir ungt fólk. Skrifstofustörf hefir hún ekki fengist mikið við. Þó hefir hún unnið dálítið á pósthúsinu hérna og vinnur þar í sumar. Annars er hún reiðubúin að fást við hvað sem er, nema búðarstörf. Þú munt ekki hafa not fyrir prófarkalesara. Hún ætti að geta lesið prófarkir. Eins og áður fram tekið þá er hún góð í íslenzku, og þessutan vandvirk og gætin. Ekki þyrfti að ráða hana til langs tíma til að byrja með, hvert sem starfið yrði. Ég ætlast til að verkin tali, og að hún mæli með sér sjálf, ef hún kemst að einhverju.

Loksins er ég þá komin að aðalefni bréfsins, og mun verða stutt- orður úr þessu, enda er formálinn orðinn langur. Myndir þú vilja athuga fyrir mig einhverja möguleika í þessu sambandi, og nota þar til þinn kunningsskap og sambönd? Ég þekki að vísu marga í Reykjavík, sem trúandi væri til að vilja gjöra eitthvað fyrir mig. En til þess að sá kunningsskapur komi að notum, í svona sambandi, þarf maður helst að vera staddur í R.-vík. Ég get ekki skrifað öllum, þótt kunningjar séu, á sama hátt og ég hefi leyft mér að skrifa þér.

Ég vona að þú misskiljir ekki þessa málaleitan, eða teljir hana lýsa ofmikilli ágengni og frekju. Vænti ég því að þú látir mig vita viðhorf sem fyrst, sem sé hvort þú telur þér fært að sinna þessu nokkuð, og hvort þú hefir ástæðu til að vanta nokkurs árangurs.

Kærar kveðjur, einnig til konu og barna.

Þinn einl.
G.Jóhannsson (sign.)

Reykjavík, 2. Júní, 1951.

Hæztvirtu ráðherra!

Ég undirritaður fangi hér í hegningarhúsinu í Reykjavík, leyfi mér hér með að skrifa yður, og fara þess á leit að þér veitið mér náðun á frekari úttekt dóms míns. Vegna ástæðna minna er mér mjög mikil nauðsin að geta unnið í sumar, en á s.l. hausti varð ég fyrir þeirri óheppni á tapa aleigu minni, og átti það m.a. sinn þátt í því að þessi ógæfa henti mig á ný. Ég hefi rætt um þetta við hr. Svein Samundsson rannsóknarlögreglumann, og það er meðal annars fyrir hans ráðleggingu að ég skrifa yður hr. ráðherra. Mú vona ég að þér sjáið yður fært að verða við þessari beiðni minni. En hinsvegar sé yður það ekki mögulegt, þá bið ég yður, vegna þess hve mikil nauðsin mér er að beta fjárhag minn, um að veita mér frest á frekari dómsúttekt til næsta hausts.

Ég vil einnig geta þess hér, að ég er ákveðin í því að hætta vindrykkju og byrja nýtt og betra lífarni, og er þetta í fyrsta skipti að ég hefi trú á því að mér takist það.

Virðingarfyllst.

Yðar einl.

Hagnús Liskason

Til.

Dóms og Utanríkisráðherra,

Herra Bjarna Benediktssonar.

Reykjavík.

Staddur á Kólí 21. júlí 1951.

Bjarni:

I framhaldi af samtali mínu við þig á dögunum
datt mér í hug að hvíða þú nokkuð línu og
itruka þá beiðni er ég setti fram þá, þar sem eins og ég
veit að þú skilur, er mjög mikil í míni fyrir mig
þegar ég kem heim í haust, verður einnast fyrir
mig að hverfa út nema aðvinnuleysi, hlada stöf
það væru sem ég óskadi helst eftir, er erfitt fyrir
mig að svara, því svo margt kemur til greina og
ég veit ekki hverju þú nefur sáð á.

Ég minnstist á við þig, bifveidastíðit eða ney-
lögseglu. af því að Erlingur Pálsson yfirlögsegluþjófur
sagði mér að fyrir dyrum væri, eða að tilstæði að
þölga neytlepa þar, þó ég nefndi þessa stefur ekki af
því að mig fýpi í þessum starfa öðrum fremur, heldur
af því ég taldi að þar væru mestir möguleikar

Ef að þú vissir um einhverri möguleika þessi
má mjög vænt um að þú létir mig vita með
því að skulpa mér nokkuð línu. Utan á skipt mín
eða. Heimilisfang mi, er annað hvort. % Skv. stafa sandþar-
vaki varna R.v. eða P.O. Box 5. Hafnarvíði.

Vissamlegt
Jónanna Guðmundsdóttir

P.S. þú afsakar skipting, hún er skem þú ég er meiddur: Meyli

Erik Brüel

Landsretssagfører, Dr. jur.

Udgiver af
Nordisk Tidsskrift for International Ret.

Telefon Central 15243 Egt.-Vdr.: Interlaw.

B/RB.

København K., d. 12.6.1951.

St. Kongensgade 79, St.

Til

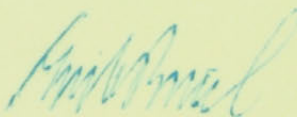
Redaktionskomitéens Medlemmer.

Da der blandt de - ganske faa og uvæsentlige - Ændringsforslag, der er indgaaet til det af mig udarbejdede Udkast til Statutter for Tidsskriftet, ikke findes Ændringer til den Paragraf, hvorved jeg bemyndiges til, for at muliggøre en Sammenlægning af vort Tidsskrift og "Jus Gentium", at tilbyde Professor Ross Stillingen som ansvarshavende Redaktør i Rotation med Redaktionsudvalgets øvrige Medlemmer, har jeg gjort ham følgende Forslag:

1) "Jus Gentium" ophører at udkomme. 2) Professor Ross og hele hans Komité indtræder i vor Komité. 3) Professor Ross bliver dansk Redaktør i Tidsskriftet i Stedet for Professor Rasting og samtidig ansvarshavende Redaktør for Aargangene 1951-1952-1953 i Rotation med Redaktionsudvalgets øvrige Medlemmer og faar ifølge de ved Statutternes § 4 angivne Rammer i denne Egenskab den afgørende Myndighed m.H.t., hvad der skal finde Optagelse i Tidsskriftet. 4) Paa første Aargang af Tidsskriftet tilføjes der paa Omslaget under den latinske Titel Ordene "hvori er optaget Tidsskriftet "Jus Gentium".

Det tilføjes, at begge de Medlemmer af Redaktionskomitéen, der har mæglet i Sagen, nemlig Formanden, fhv. Minister Per Federspiel og Redaktionskomitéens norske Medlem, Dr. Adv. Hambro, er enige i dette Forslag, som efter deres Skøn er fair og rimeligt og som de derfor synes maatte være acceptabelt ogsaa for Professor Ross.

Deres ærbødige

Landakoti

2 júní, 1951.

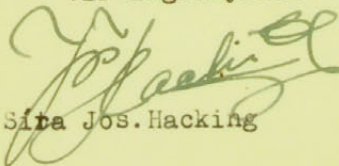
Háttvirtí Dómsmálaráðherra:

Hérmeð vil ég þakka yður innilega fyrir þann mikla greiða, sem þér hafið gert mér, með því að láta Guðna Halldórsson lausan.

Ég trúi því fastlega að pilturinn mun bæta ráð sitt. Við höfum ætlað okkur að vera í stöðugu sambandi hver við annan. Því ég ætla að fylgjast með því, hvort hann haldi loforði sínu.

Ég bið Guð að Hann megi hjálpa yður í hinu mikilvæga og erfiða starfi yðar.

Virðingarfyllst

Síra Jón Hacking

Reykjavík, 9. des. 1951.

Herra ráðherra Bjarni Benediktsson.

'Eg hef aldrei treyst mér til, að má tali afyðva um veantastólamálið á hángsættis, þó hefir mig langað til þess.

Má'g biðja yfirs að gæra svo vel að líta yfir með fylgandi áfrit af tíndi, & gý sendi fjárveitingan. Þepingis. Þ þvi þu hefnd aðal rök mín í málinu. 'Eg veit, að þú sést önnunum Kapinn og margt & að lesa.

'Eg & nú að seyna að vinna að þvi, að málið valdi ekki ágreiningi; þviá þvís þó, & gý telji, að þvís þvís sé rögru meirihluti; Þþingis.

Með virdingarfyllsku kveðja.

Bjarni Bjarnsson frólaungur.

Þó þetta sendi ég vortanlega nokkrum hugum
kunningsja minna í prestakallinu.

Hálsi, 12.
P.t. Reykjavík, 2. ágúst 1951.

Háttvirtu vinur!

Línur þessar til að skýra yður frá því, að ég hefi í hyggju, að forfallalaus, að sækja um prestsembætti í Laugarnesprestakalli. Hefir mér verið tjáð, að gert sé ráð fyrir, að stofnuð verði bráðlega skv. nýlegum prestakallalögum, 2 ný embætti í kallinu, sem mun langfjölmennast á landinu og langviðáttumest í Reykjavík.

Að sjálfsgöðu atla ég mér, er þar að kemur, að kynna mig nánar með messugerð(um) í Laugarneskirkju, en til bráðabirgða metti ég kannski leyfa mér að vísa til prédikana og annarra þátta um andleg efni, sem ég hefi birt í tímaritinu, sem ég gaf út, "Jörð"; svo og lítillar bókar frá 1936, "Kirkjan og kreppan" (ræðusafn), og loks þeirra fáu prédikana, sem ég hefi flutt í útvarpið - hina síðustu í haust er leið (fjallaði aðallega um þakkargerð og vanrækslu þjóðar vorrar í því efni). Á árinu 1944 flutti ég líka útvarpsprédikun, "Hlustar þjóðin á rödd Guðs - þakkar hún?" og birti hana í "Jörð" (V. árg., 3. hefti; útdráttur í "Nýjar hugvekjur" undir fyrirsögninni "Gjafir Guðs"). Aðrar ræður mínar og greinar um andleg efni, birtar í "Jörð", eru þessar helztar: "Útsýn kristins nútímamanns yfir samtíð sína" - ræðuflokkur í I.-III. árg. eldra flokks ritisins; auk þess í eldri "Jörð": "Trúin í nafni Jesú" (I. árg., 1. hefti), "Eðlisrækt" (I, 2-3.), "Náttúrleg lífsnautn og afstaða Fagnaðarerindisins til hennar" (sama hefti), "Fagnaðarerindið og trúin á samfélagið" (II. árg.), "Trúarjætning kristins nútímamanns" (IV, 1-3.), og eru þá ótaldar smærri greinar andlegs efnis í eldri "Jörð". Í yngri flokknum eru hins vegar: "Viltu vera með?" - jólaræða (I, 4.), "Utan frá sjó -" (II, 1.), "Kirkjan þarf að eignast kastala" (III, 5.), "Gildi ellinnar" (IV, 4.), "Rómverjarbréfið" (VIII, 3-4.); enn fremur flokkur smágreina um Faðir-vorið í nokkrum seinustu árgöngunum, - að ekki sé getið greina eins og "Þegnhollusta - þegnréttur" (VIII, 3-4.).

Ég býðst til þessarar þjónustu í þeirri trú, að ég hafi erindi að reka, er hæfi og henti höfuðstaðnum, og vonast til, að sú ókyrrð fylgi mér, sem raunverulegur friður byggist á.

Kveð yður svo með óskum allra heilla.

Yðar ~~þin~~ einlægur

Björn O. Björnsson

Björn O. Björnsson.

Hálsi í Fyriskadal, 13.-8.-'51.

Hlestríki ráðherra!

Áminur þessar leufi íg mér að senda yður sem íbúa og áhrifamanni í Laugarnesprestakalli, ekki gersamlega ókunnugum mér, - þú íg hefi í byggju að sækja um prestembætti í prestakallinu, að mér heilum og litandi, er þar að kemur, en mér er hjátt, að þar munni fara fram kosning tveggja, ef ekki þriggja, presta í málegunum tíma - þar af að líkindum eins þegar í haust.

Þilefri þess, að íg þreysa mér að sækja um af embættid, er það, að heilsufar komu af minnar gerir það mérj, aðkilegt, að við getum átt heima í Reykjavík, en þingandi að brá við slæmar samþingun að netinum. Þetta hefi þú hepað nægt, hefi ekki komid fleira til:

A yngri árum þann íg mérj til þess, að íg ætti að reyna að verda prestur í Reykjavík, - en íg hafdi engin "samþönd" af

minnu hafi, vilt við "flokka" á övrum tímum og
stjórnunum — og ekkert varð ír umsókn hjá mér,
enda var eiginlega aldrei kosið þar, fyrr en
seint og síðarnefnd, er ég var heitur að hugsa
um prestskap í bili. Svá þó eft, að nokkuð
af köllunartilfinning þeirri, er bendi mér til
^{ad hugsa til} prestskapar í Reykjavík, fétet útrás í hinna vita-
ritgjafi minni. Síðustu árin hefi ég hinsvegar
fundid til þess, að starfssemi min hafi verið
óbeinni og ómarkvisari en starfs. Og þegar
kona min stókk upp á þri vid mig, að ég
sæki um Laugarnesprestakall sín vegna, vakti
að af nýju tilfinningin um og hrinn á, að
minni rétti starfsettrungur væri rofrundur
í Reykjavík.

Ashedurnar til, að ég sé mig mér sama
sérstaklega til yðar, hestvirki ratherra, með
jafningar þessar, eru ~~þar~~ "ó", er tilgjafind
var í bréfpupphafi, og ²⁾ að ég er með sjálfum
mér ekki ódunngis vonlaus um, að þeir kynnu
að telja rétt að beita yðar þessir kærungur
minni (ef til kærni). Ashedurnar til hins

viðarmefnda eru hins vegar þess, að ég hefði það
álit^u á yður sem stjórnmálamanni eða stjórnmara,
að þér kynnuð að meta gildi þess, að sleppt veri
samhveruligum krafti á Reykjavík - innan þeirra
virkanda, sem hér um ræðir, og² að þér getið að
summa leyfi vel innþrúðad yður, að ég gæti reynt
líkur kraftur flestum þórum þórum. Ad iou
verð ég að jöta, að mér hefir ekki gengið neitt
áætlað með starf mitt fram að þessu. (Gerist
vo vel að leyfa mér að stjota hér inn þeirri
frínadarathugasemd, að ég held ekki vert að leita
upplýsinga hjá bróðurmi um mig!) Én þess er
að gæta, at þámen, stjórnlýggð og þunglamaleg
oveit er ekki hinn rétti ~~to~~ vettvangur fyrir
mína starfskollun; auk þess hefir mér verið
haldid niðri af miklum fjárhagsspáðleikum,
þri ég hefði ókært til að byggja á brisþap minni
og þinnaritsutgáfu, ~~með~~ efnahagslega, nema skuldir,
auk þess óvinnungur í veit, er ég fluthest þangad.
(Hinsvegar myndi ég þara skuldlaus hietan, með
góða brislót, ef til kemmi.)

Ef þér, hesthirti ráðhera, skyldid helja
astheda til að sinna erindi minni að erthverja leyfi

— svo sem hvetja mig til að leita samtals við yður,
er ég ventanlega kemmi myndur á komanda hausti,
sta senda yður meðu eftir mig til athugasemmar eða
mánnari upplýsinga um ventanlegar starfsaðferðir
— þá þú ég yður gera svo vel að láta mér berast
orð að þú lutandi; að öðrum kosti mun ég
leyfa mér að láta svo á, að þér bestid ekki eftir,
að ég geri persónulega vart við mig aftur þessu
viðviljandi.

Þess skal að lokum getid, að ég ætla
mér að reyna að vera óháður öllum flokkum,
eins og ég hefji verið fram á þessu.

Med vinsæld og virðingunni
yðar einlegrar

Þórnóð. Þórnóðsson.

P.S. - þess metti kannski geta þú hér, að ég
skrifa einnig frá Þaqaubildi, niður
sýður yðar um ~~þetta~~ þetta efni. - B.

20. október, 1951.

Hr. alþingismaður
Ingólfur Jónsson,
Reykjavík.

Kæri Ingólfur:

Eg þakka bréf þitt frá 2. þ.m. varðandi Áburðarverk-
smiðjuna og hin fyrirhuguðu afskipti mín af kaupum á vélum til
hennar.

Eg veit að það hefir verið af velvilja og trausti, sem
þú óskaðir að eg hefði afskipti af þessum málum, en mér þykir leitit,
að mér skyldi hafa verið blandað inn í þau. Ástæðan til þess að
eg segi þetta er sú, að eg hefi grunur um að ekki sé allt sem hrein-
ast af hendi Vilhjálms Þór, og þessi grunur minn hefir frekar styrkt
við hrottaskap Leifs Bjarnasonar. Það er vitanlega ókleift fyrir
mig að vita hvernig Leifur Bjarnason hefir hagað samningunum á bak
við tjöldin, og það var einkennilegt hvern hraða hann lagði á að
ljúka þeim áður en fundum okkar bar saman. L. B. hafði í frammí við
mig grobb og gleðilæti yfir því hvað sér hefði orðið mikið ágengt að
fá afslátt hjá seljendum. Um það get eg ekki dæmt, því að vitan-
lega er hægt að hækka samning um 6% fyrst og gefa síðan 5% afslátt.

Eg hefi nú skrifað stjórn Áburðarverksmiðjunnar ítar-
legt bréf um þessi viðskipti, en sendi þér til vonar og vara hér
með afrit af bréfi mínu til Vilhjálms Þór frá 13. september. Það
varí fróðlegt að vita hvort það bréf var nokkurntíma sýnt verk-
smiðjustjórninni. Vonandi tekst að endurnýja samningana við seljendur,

en hugsast gæti að fórnar yrði einhverju af þeim "afslatti" sem L.B. þóttist hafa náð. Um Electric Heating Equipment Company, sem hefir langstærsta samninginn, um \$630,000.00, er það að segja, að þetta mun vera fjárvana og reynslulítið firma, en sennilega verður hægt að útvega því aðstoð hjá banka í Philadelphia. Singmaster & Breyer hafa sagt mér, að þeir séu ekki ráðnir til að hafa nein afskipti af viðskiptum og innkaupum verksmiðjunnar. Þeir séu aðeins verkfræðingar og hafi þeir nú bent Vilhjálmi Þór á að hann verði að taka á sig ábyrgð af öllum viðskiptalegum erindum verksmiðjunnar. Í seinasta bréfi frá Singmaster & Breyer til Vilhjálms Þór sá eg, að hann hafði tilkynnt þeim að upphaflega var ætlað að láta skrifstofu Sambandsins í New York annast viðskiptin.

Mér sýnist augljóst að margir öruggleikar verða í vegi áður en verksmiðjan endanlega kemst upp, og m.a. er nú orðið ljóst, að við þurfum að biðja um að minnsta kosti hálfa milljón dollara meira að gjöf frá Bandaríkjastjórn, og ekki þori eg að fullyrða með hvaða hætti það á að takast. En þetta, eins og allt annað, fer einhvernveginn.

Þetta bréf er auðvitað einkabréf til þín, og eg vil að lokum þakka þér fyrir vingjarnleg ummæli í minn garð. Eg veit að þú skilur það, að mér er það ávalt ánægjuefni að reyna að greiða fyrir íslenskum hagsmunum, en það er erfitt að eiga við þá, sem ekki eru sendir til samvinnu, heldur í einkaerindum í ýmsum, og yfirleitt illum tilgangi. Eg kveð þig svo með vinsemd og virðingu.

Þinn einlægur,

PÁLL ÍSÓLFSSON

DÓMKIRKJUORGANLEIKARI

SUGRUBTU 22
REYKJAVÍK, 19. des. 1957

Heitast. vinur!

Þér sendi í viðskiptum við ^{Blóðum} Heimslokun
og Lögbergi nútíðsgræinur um tölleika
minna í Winnipeg. Þau tóku upp
ritdómur evolsu blattanna "Free Press"
og "Winnipeg Tribune" og fylgja þeir þess
með. Þessi blatt hefur á önd á þess
meinsölu hefur haft talsmeð þess
rígr þess blendrija þess Vestra. Það er
eltri dómur um þat, en glatt var er
hoat rittakur sueti, og var alur ljós um
sind rígrit vinnu og söm. Þess
í Chicago og Minneapolis hlaut er þess
bestu dómur og egðer rittakur er er þess
tölleika í þessum stöðum, en þat hefur
er eltri rit heidur sem stendur.
Þat þessi þess þess þess minni er
mín til þess og þess þess rit þess
þess þess samvinnu Vestra um þess.
Þess rit. Páll Ísólfsson

SKATTSTOFAN Í VESTMANNAEYJUM

SÍMI 205

Vestmannaeyjar 1/8.

199 1951

Kæri herra Jóhann Þ. Jósefsson.

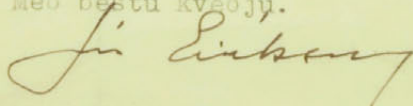
Þér mun það vel kunnugt, að ég er lítið kærkominn Helga Benediktsyni og Öörum hans skoðanabráðrum hér. Veit ég að þú þekkir nokkuð orsakir til þess. Hefir Helgi undanfarið gengið mjög fram í því að gera mig sem allra tortryggilegastan í augum ýmissra leiðtoga framsóknarmanna, en ekki er mér kunnugt um árangur. Hann hefir haft orð á því við ýmsa að hann muni koma því til leiðar, að ég verði ekki endurskipaður skattstjóri hér, en tími minn rennur út hian 1. nóvember n.k. Segir hann, að sér muni takast þetta, þar sem framsóknarmaður er fjármálaráðherra.

Eins og þú getur nærri er mér síst að skapi, að þurfa að víkja fyrir róg H.B. Eftir því sem ég best veit voru flokksmenn hans endurskipaðir áður en framsóknarmenn komu í stjórn. Í þessu samban i má og benda á skipan Þ.Þ.V. í dómarsess. Eins og sakir standa mun ég ekki trúa því fyr en ég tek á, að sjálfstæðismenn geti ekki komið því til leiðar, að ég verði endurskipaður.

En fari hinsvegar svo, að ég verði ekki endurskipaður, er mér nauðsynlegt að gera ýmsar ráðstafanir til þess að tryggja fjárhagslega afkomu mína í framtíðinni, og því fyr, sem úr þessu fæst skorið því betra.

Það er því beiðni mín til þín, að þú veitir mér fulltingi þitt í þessu máli, sem ég tel best borgið í þínum höndum.

Með bestu kveðju.

Utdráttur

Láfrættis flokkur: 2557.

Alþingis flokkur: 1130

Franskonur flokkur: 391.

Kommúnur: 718.

Dætur: 1787

6583.

Láfrættis líta: 832.

Utdráttur

Alþingis fl.: 75

Kommúnur: 22.

Franskonur: 13

Láfrættis fl.: 58

Dætur: 32.

Ólafsfirði, 8/6 1951

Hr. alþm. Jónas Rafnar

Kæri flokksbróðir.

Samkvæmt samviðtali skrifa ég nokkrar línur til skýringar. Félagsmálaráðuneytið, Jónas Guðmundsson, hefur eftir ósk ráðherra samið greinagerð, um vandræði okkar og lagt til að ríkið tæki að sér að gera höfnina nothæfa, á þessu og næsta ári. Hann segir: "Það er það eitt tiltækilegt, að margið að ríkissjóður leggi fram allt féð sem þarf kr. 1.290,000, og það nú á þessu ári, og vitamálstj. falið að fullgera hafnarmannvirkið."

Í febrúar var vel tekið í þetta hjá ríkistj., en féll í dá öll framkv. Þá var að athuga minni aðgerðir, í ár og loforð um fullnaðaraðgerð næsta ár. Þannig uppmokstur fyrir ca. 200,000,00 kr. aðgerð á görðum svo þeir ónýttist ekki í vetur, aðgerð á bryggju og fá steypit seinna karið (á Skagastönd) svo tryggt sé að það komist niður næsta ár, ca. 185,000,00 kr. Um miðjan maí, tjáir Ólafur Thors, sóg samþykkann tillögum Jónasar, Steingrímur St. segist samþykkja þær líka og að Ólafur hafi tjáð sér sitt samþ. Jónas Guðm. segir Félagsmálar. St. einnig hafa tjáð sér að hann samþ. þær, og til að ganga forml. frá þyrfti stjórnarf. Öllum aðilum virtist ljóst að ekkert mætti dragast með að hefja framkv.

Í dag endurt. vitamálstj. marg endurt. að ekkert sé til sín komið um þetta, en hefur þegar undirb. að taka frá okkur verkstjórnann. Vitað um peninga var þetta 140,000,00 söfnunarsjóð, hafnarbótasj. 150 þús. hitt vitaðlega ætlast til að ríkissj. sæi um. En af 1290 þús. er ríkish. 821 þús.

Magnús Jónsson, veit megin gang þessa máls. Það, sem ég vildi biðja ykkur Magnús athuga. Verður staðið við loforð Ólafs og Steingr. ef svo er þá þarf að gera það tafarlaust.

Á þessu veltur framtíð byggðalagsins - að vísu á tapasta vað komið sökum mikils dráttar.

Að vísu skiptir það minna, en vil þó geta þess, að ekki einungis pólitískt heldur og persónulega er ég bókstaflega búinn að vera, ef allt reynist rángt, er ég hefi leyft mér að flytja eftir ráðherrum.

Eg var gabbakur í vetur varðandi togarann og höfnina þá. Og hafa nú ~~xxx~~ andstæðingar mínir komið með vantraust á mig, sem ekki náði fram að ganga vegna þess að þeir voru þá ekki alveg viss um, nema hafnarm. og fleira leystist. Ef á að svíkja þetta nú þarf ég að fá að vita um það til þess að geta orðið fyrri til að segja af mér. Og þó mér sé það óljúft þá standa málinn þannig í dag - að sennilega get ég ekki bjargað heilri mínum nema segja mig úr flokknum, ef illa fer. Hér róa fastast undir að fella mig - alþýðufl.m. framsókn - með Magnús Gamalielsson í bróddi fylkingar, sem hefur nú fyllt þurkhúsið, sem Ólfur Thors gaf honum, af tónum kommunistum.

Eg sendi samrit Magnúsi Jónssyni, ef þetta bréf nær ekki til þín áður enn þú færir.

Eg held ég þurfi varla að skrifa meir um þetta. Eg hefi áður skrifað Magnúsi, og var þá ráðinn í að koma mér út úr þessu, en eftir að ég tala við Ólaf Thors, og hann lofar sínum stuðningi og ég vissi ekki annað en allt væri í lagi, langaði mig enn til að reyna að vinna að byggðarlagsins og flokksins.

Kær kveðja

Lýrinnur Hartmann

GEORG GÍSLASON

BRITISH VICE-CONSUL

AGENT (SINCE 1921) FOR:

HULL STEAM TRAWLERS' INSURANCE,
HULL

THE STEAM FISHING VESSELS OWNERS'
& UNDERWRITERS' JOINT AMALGAMATED
ARBITRATION COMMITTEE, GRIMSBY,

AND AFFILIATED INSURANCE COMPANIES
GRIMSBY - FLEETWOOD - ABERDEEN

GENERAL MERCHANT

IMPORT - EXPORT

CABLES: „GEORG GÍSLASON“

TELEPHONES: 59 & 99. P. O. BOX 13

VESTMANNAEYJAR, ÍSLAND
(WESTMAN ISLANDS - ICELAND)

28. desember 1951.

Einkamál.

Herra dómsmála- og utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Heiðraði flokksfjelagi,

Svo er mál með vexti, að sonur minn Theódór stud. jur. vann hið ákveðna 2 mánaða skyldunámskeið hjá herra bæjarfógeta Torfa Jóhannssyni. Líkaði honum svo vel við piltinn, að hann vill fúslega vinna án 2. fulltrúa til vors, en þá á Theódór að ljúka prófi, ef hann fengi þá piltinn fyrir fulltrúa - en til þess þarf hann að sjálfsögðu samþykki þitt.

Theódór útskrifaðist úr Verzlunarskólanum með I. einkunn og við fyrri hluta lagaprófs hlaut hann 96 2/3 stig. Upplýsingar um hann mun hægt að fá hjá skólastjóra Verzlunarskólans og prófessorum lagadeildar háskólans.

Eigi eru það eingöngu fjölskyldu sjónarmið, sem ráða því, að jeg sný mjer til þín með þetta mál. Heldur einnig að mjer virðist flokkslega sjeð, að ungir menntamenn, sem eru trúir sjálfstæðishugsjóninni, sjeu svo fáir hjer, að við megum ekki missa þá í atvinnuleit út á land. Sjerstaklega þegar um áhugasama og einbeitta menn er að ræða. Síðast þegar skipt var um formann í fjelagi ungra sjálfstæðismanna hjer, var lagt fast að honum, að taka að sjer formannsstöðuna. En fyrir mín orð hafnaði hann því, þar sem mjer fannst ekki heppilegt, að hann tæki við því á meðan að hann væri við nám og því ekki heima nema 4-5 mánuði á ári, sem hann hefur orðið að nota til þess, að vinna fyrir námskostnaði sínum.

Hannhefur komið opinberlega fram fyrir fjelagið hjer og eins Heimdall í Reykjavík, þar sem hann hefur unnið allmikið, bæði við bæjarstjórnar og alþingiskosningar. Hann var og meðal þeirra, sem stóðu vörð við alþingis-húsið hinn minnisstæða 30. marz.

GEORG GÍSLASON

BRITISH VICE-CONSUL

AGENT (SINCE 1921) FOR:

HULL STEAM TRAWLERS' INSURANCE,
HULL

THE STEAM FISHING VESSELS OWNERS'
& UNDERWRITERS' JOINT AMALGAMATED
ARBITRATION COMMITTEE, GRIMSBY,

AND AFFILIATED INSURANCE COMPANIES
GRIMSBY - FLEETWOOD - ABERDEEN

GENERAL MERCHANT

IMPORT - EXPORT

CABLES: „GEORG GÍSLASON“

TELEPHONES: 59 & 99 P. O. BOX 18

VESTMANNAEYJAR, ÍSLAND
(WESTMAN ISLANDS - ICELAND)

II.

Ef þú ættir tal við sýslumanninn í Snæfellsness og Hnappadalssýslu þá þekkir hann piltinn og gæti sennilega gefið þær upplýsingar um hann, sem óskað væri eftir.

Með ósk um, að þú takir þessi tilmæli til velviljaðrar athugunar, ef ástæður leyfa, óska jeg þjer árs og friðar á komandi ári.

Með flokkskveðju,

Vinsamlegast,

Georg Gíslason

A. R. SCHIÖTH

Þann 3/10 - 51

Herra dóms- og utanríkismálaráðherre,

Kæri Bjarni,

Jeg ætlaði að vanda að ná fundi þínum um daginn er jeg kom úr viku ferð til Þýskalands en þú varst þá ekki kominn heim frá Ottawa. Jeg flaug yfir Oslo og Höfn til Hamborgar og fór þaðan með lestinni til Cuxhaven og Bremerhaven til þess að sjá um sölu og semja um framtíðarumboð vegna togaranna Elliði og Hafliði en jeg er stjórnarformaður þegarútgerðarinnar hjer.

Þeir Finsen og Siemsen fylgdust með áhuga með öllu er þarna gerðist, voru viðstaddir sölu Elliða í Cuxhaven og Keflvíkings í Bremerhaven og var sem þeir settu bæði skip, áhöfn og afla. Sagði Finsen mjer að hann væri nú 68 ára og mundi hætta störfum að tveimur árum liðnum. Jeg skil ekki annað en að hann geti vel bett við sig 5 árum í þessu starfi, svo er hann ljettur í spori og starfskraftar óbilaðir, en ástæðan fyrir því, að jeg sendi þjer þessar línur er í stuttu máli sú, að sje þess nokkur kostur, hefði mjer þótt ósegjanlega vent um að mega taka við starfi hans í Hamburg ef þess er nokkur kostur.

Jeg gerist því svo djárfur að spurja þig að því, hvort þess er nokkur kostur, að jeg geti komið til greina við þetta starf að tveimur árum liðnum ef skift verður um. Málavextir eru þessir:

Jeg kem ekki til greina sem umsækjandi um lyfjabúð á meðan Vilmundur Jónsson er landlæknir. Veldur því pólitísk barátta mín enda hefi jeg verið honum ljár í þúfu við framkvæmdir hans á Þjóðnýtingarbrautinni. Jeg hefi verið hjer í þessum bæ í 23 ár, sótt fjórum sinnum um aðrar lyfjabúðir (Hafnarfjörð, Holtapotek og tver aðrar lyfjabúðir í Rvk.) en alltaf fram hjá mjer gengið. Jeg er löngu orðinn leiður á andrúmslofti þessa bæjar og mun undir öllum kringumstæðum leyta hjeðan með því að svo er nú komið fyrir tilstilli Vilmundar og hans fylgifiska að ógegningur er að reka lyfjabúð í dreifbílínu hallalaust m.a. vegna þess, að þess er nú krafist með harðrýlgi, að lyfjabúðirnar sjeu útbúnar eins og danskar lyfjabúðar sem ætlaðar eru 8000 manns, - já, það er gengið feti framur í þessum kröfum en í Danmörku.

Jeg stundaði lyfjafraeðisnám í 4 ár í Danmörku og tvö ár við háskólann í Hamburg, lauk þar prófi 1927 með 1. ég. einkunn. Tala jeg þýsku og dönsku jöfnum höndum og er slarkfær í ensku. Konan mín talar einnig þessi þrju tungumál. Jeg hefi haft samband við marga málsmetandi menn í Þýskalandi fyrir og eftir stríð og er ennþá meðlimur í stúdentafjelagi þar og mun jeg geta skýrt þjer frá þessu síðar.

Jeg tel að jeg hafi aflað mjer haldgóðrar þekkingar á atvinnu- og viðskiftismálum þjóðarinnar, sje samilega fær um að koma fyrir mig orði á umræddum tungumálum og í stuttu máli að koma fram fyrir þjóð mína þannig að sómi sje að, er jeg ekki í efa um að jeg geti orðið þjóðinni að liði sem fulltrúi hennar í Hamburg.

Raunar segja mjer málsmetandi menn í Þýskalandi, að mjög mikil

A. R. SCHIÖTH

hætta sje á áráð að austan og varnir litlar en á það verður að hætta. Vil jeg mikið til vinna að losna úr þessum þæ en ekki allir vegir greiðfærir eins og drepið hefir verið á.

Mjer er fullljóst, að tvö ár eru til stefnu og margt getur breyttst á þessum tíma. Svo gæti jafnvel farið að það kæmi ekki til pinna kasta að taka ákvörðun um þetta, hinsvegar vil jeg segja þjer, án þess að það sje nokkuð skjall, að víða í herbuðum andstæðumanna okkar í stjórnámálum, þegar kommúnistar eru undanskildir, hafa látið þau orð falla, að teldu engum betur treystandi til að fara með utanríkismál okkar en þjer. - Vissulega fer jeg ekki fram á annað en munnlegt eða skriflegt vilirði þitt að óbreyttum ástæðum, það er þá að einhverju að stefna.

Um daginn hitti jeg Gunnar Björnsson að máli í Höfn og kynnti hann mig Jóni Sveinbjörnssyni, konungsritara. Var fróðlegt að ræða við hann og fjekk Gunnar mjer að endingu álitsgjörð sem hann ætlaði að senda þjer em ekkert varð úr. Læt jeg hana fylgja þessu brjefi.

Þegar jeg var í Hamburg um daginn blakti hinn græn-hvíti fáni Európu á ráðhúsi og öðrum opinberum byggingum og franskir lögreglubjónar stjórnauðu götumferð á aðalgötum þegarins, Jungfernstieggog víðar. Jeg náði í sýnishorn af Európuþananum í skipaverzlun, að visu í bríhyrnu formi og leyfi mjer að senda þjer hann sem "curiosum". - Manni dettur í hug hvort þetta sje lítið ták þess, að takast megí á friðsamlegann hétt að sameina vestrænar menningarþjóðir með því að sýnt þykir að ekki duga ofbeldisáferðir.

Þú gjörir svo vel að svara mjer fáeinum línun við tækiferi.

Jeg kveð þig með vinsemi og virðingu,

þinn einl.

Einkamál

Áttunda uttanríkisráttunnar
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Eg vona, að þér miðgjafi skili, þótt ég
noti okkar litlu viltgjáningu til að skrifa
yður einkabréf um „opinbert mál“. Ástætan
er sú, að ég bjóst við bréfi frá forseta elást
í febrúar, en hann vortu víst því miður
ófar um skrifin fyrst um sínu.

Einsog yður mun reka minni til, hafi
þat verið á döfinni í mörg ár, að ég yndi
skipanin fyrstiriteri við sanderátt líá. Var þat
á sínum tíma nokkurn veginum fast aftur,
að þetta yndi, þegar Krabbe færi frá, en
vegna þess að hann kvattvegja sínu og skili
sínu, hefi þat dregist á langinu mí í 6 ár.

Í öll þessi ár hefi eg skili getað tekið fasta
Stefnu í mínum eigin málum, og draga

þat áhróttat eldi til lengdar, svo mi þætti
mís afar vort um at mega þá nokkran
hinn þá yfus (áís abrygðar og uppá fyllsta
„diskretion“) um hófurnar. Ef líkun eru litlar
til at þetta verði á næstunni, mun ég at
líkindum endurkalla umsókn mína og
setta mig við at halda áfram misvandi
starfi mínu til dæmtags (eta fara at líka!).

Eitt er ann. Þyldi ís þessu vort, vari
mís engar vegir sama um þess, á
lívata tíma árs þat yfus. 1. apríl byrjar
niðt skattar, og mun mís vort gert at
geita um 20.000 kr. á þomandi ári.
Þógin eru þannig ís gæði gert, at matar
vortur at geita fyrir lívot missiri, sem
byrjat ís, þó at matar fari brott t. d.
2. apríl, og munar þat þú afarmíðle at
geta fangit skipunina rétt fyrir 1. apr.
eta 1. okst.

Ef lívot vortur at þoma þessu á mína,
get ég mið stultum fyrirvara flógt þeim

(á eigin kostnað); en þá þyrfti þat að
vera víst og ákain eftir að sanna min
einstök átrif. Þyldi svo vera, hit ég yfir
vinsamlega tala við mig í tíma, svo
misskiplingu vafi enginn.

Vona ég ni, at þis bafit elhi reidit
yfir þessu bréfi og þvott yfir minn vinsam
og vortingu

yfir

Þalgrímur Þorsson.

11. janúar 1951.

Góði vinur,

Á ríkisstjórnarfundum í morgun skýrði ég frá álitinu þínu um lausn vandamáls bátáutvegsins. Framsóknarmenn tóku því nú mjög fjarri og sögðu með öllu útilokað að þeir fellist á þá hugmynd. Sögðu að það væri ekki annað en gengis-lakkun í annarri mynd en áður og töldu sömu rök upp sem fyrr gegn andstöðu sinni við þessa lausn.

Ég reyndi að krefja þá sagna um, hvaða lausn þeir gætu þá hugsað sér. Niðurstaðan af þeim vangaveltum var sú, að ekki yrði um þetta ákveðið fyrr heldur en á daginn kemur, hvaða árangur yrði af vesturför þeirra Benjamíns og Þórhalls. Helzt virðast þeir þó vera inn á uppþótarleiðinni eða því, að bátáutvegsmenn fái einhvern hluta gjaldeyrisins, og verð auðvitað engin niðurstaða af þeim umræðum. Greinilegt var, að álit Davíðs Ólafssonar um greiðslumöguleika hraðfrystihúsanna hefur haft áhrif á þá, og töldu þeir frumskilyrði, að hraðfrystihúsin fengist til að borga hæfilegt verð eftir því sem talið yrði. Eysteinn Jónsson beindi því til mín, hvort þeir mundu geta fengið að sjá útreikning þann, sem Davíð byggði niðurstöðutölur sínar á og gaf ég ekkert út á það. Það er vitanlega þitt að kveða á um það. Sjálfum sýnist mér þó ekkert á móti því, tel það þvert á móti ráðlegt.

Að svo vöxnu máli sé ég ekki að það hafi þýðingu að

Hr. ráðherra Ólafur Thors
R e y k j a v í k.

tala frekar við Benjamín um þetta máli enda er málið auð-
sjáanlega erfiðara en svo að unnt sé að leysa það í
skyndi.

Með bestu kveðjum,

Benjamin

GUNNAR BJÖRNSSON

cand. polit.

CENTRAL 652, 653 og 8653

BANKREFERENCE:

DEN DANSKE LANDMANDSBANK
VESTERBRO AFDELING

SKANDINAVISKA BANKEN
SÖDRA HAMNGATAN 43
GÖTEBORG

KØBENHAVN V 10/1.1951.
ST. MARKUSPLADS 12
NORA 1072

Herra utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson
Stjórnarráðinu
Reykjavík.

Háttvirtí utanríkisráðherra.

Ástæðan til að jeg ónáða yður með þessum línunum er sú að hjer í Höfn er maður að nafni Jóhannes Loftsson frá Reykjavík, fæddur 1903. Sem ungur var hann um nokkurt skeið hjá útgerðarfjelaginu Kára. Síðar skrifstofustjóri hjá Natan & Olsen í 10 ár og síðast vann hann hjá rafveitunni um fimm ára skeið. Hann lagðist þá í óreglu en um orsakir til þessa veit jeg lítið. Hann hefir nú verið hjer á geðveikranæli rúmt ár og er útskrifaður þaðan og talinn fullhress aftur. Hann vill ógjarnan fara heim aftur bæði vegna fjölskyldu ástæðna og heldur ekki að hitta þessa gömlu kunningja sem drógu hann með sjer í óreglu.

Hann hefir leitað fyrir sjer um atvinnu hjer og hefi jeg reynt að útvega honum eitthvað en það hefir reynst erfitt, þar sem hann er eiginlega eingöngu skrifstofumaður.

Nú vill svo til að Flugfjelagið mun átla að nafa hjer umboðsmann og hefir hann sótt um þá stöðu. Hann hefir talað við Örn Jónsson um málið og hafði hann tekið þeirri málaleitun vel. Sendiherra Jakob Möller hefir fylgst með sjúkleika mannsins og mun það hans álit að hann sje nú orðinn fullhress aftur.

Jeg þekki sjálfur ekki annað til mannsins en að hann hafi verið sjúklingur hjer rúmt ár, en mjér skilst á honum að hann sje fullráðinn í að vinna sig upp aftur. Þeirrar ástæðu vegna hripa jeg yður þetta, herra utanríkismálaráðherra, ef að þjer að einhverju gætu hlutast til um að hann fengi stöðu þessa hjá Flugfjelaginu.

Hann kveðst þekkja yður og telur yður einn þeirra fáu, sem gætu greitt úr vanda hans að einhverju í þessu máli.

Jeg bið yður að afsaka ónáðið því jeg þykist vita að þjer hafið lítinn tíma til aflögu til slíkra hluta.

Með mestu virðingu

Gunnar Björnsson

23. júlí 1951.

O r ð s e n d i n g.

Mér hefur skrifað Helgi Steinberg, Sölvhóls-
götu 7, og fer þess á leit, að ég veiti sér aðstoð um
að hann megí vera kyrr með bústað sinn þar sem hann nú
er, á Sölvhóls götu 7 að mér skilst. Þetta mun vera lóð
símamálastjórnarinnar og er ágreiningur á milli Helga og
símamálastjóra um málið. Ég er því annars ókunnugur og
get ekkert í því gert annað en að biðja þig um að athuga
það vinsamlega.

Með bestu kveðjum.

Herra viðskipta- og menntamálaráðherra
Björn Ólafsson,
R e y k j a v í k.

23. júlí 1951.

Góði vinur,

Helgi Steinberg, Sölvhólsgötu 7, hefur skrifað mér og fer þess á leit, að ég stuðli að því að hann fái styrk frá bænum vegna meiðsla í auga. Annað veit ég ekki um málið, en bið þig um að athuga það sérstaklega, að ekki sé á manninn hallað, heldur fái hann þá fyrirgreiðslu, sem best má veita.

Með bestu kveðjum.

Herra framfærslufulltrúi Ragnar Lárusson,
R e y k j a v í k.

Reykjavík, 8. maí 1951.

Góði vinur:

Ég þakka þér bréf þitt, góðar kveðjur og samveruna á síðasta sumri.

Ég hefi athugað þau málefni, sem þú talar um í bréfi þínu, og er um það að segja þetta, að nú eru aðeins til tékkneskir hjólbarðar af þeirri stærð, sem þú segir að Helgi Arnason þurfi á að halda, en fróðir menn segja, að þeir séu svo ónýtir, að ekkert vit sé í að kaupa þá. Aftur á móti mun Sigurjón Pétursson í Ræsi fá góða hjólbarða, vantanlega í þessum mánuði, og hefur hann lofað að senda Helga þá þrjá hjólbarða, sem um var beðið.

Varðandi dráttarvélarnar er það að segja, að fyrir allöngu er búið að úthluta þeim 150 vélum, sem fjárhagsráð leyfði innflutning á á þessu ári, og ert þú ekki á þeim úthlutunarlista, enda héldu heimildarmenn mínir, að þú myndir sennilega ekki hafa sótt um leyfi. Er því með öllu þýðingarlaust að hugsa um útvegum slíkra véla á þessu ári. Ef þú hirðir um að sækja um fyrir næsta ár og létir mig vita, þá mundi ég reyna að beita áhrifum mínum við úthlutunarnefndina um að umsóknin yrði tekin til greina, og er þó aldrei hægt að ábyrgjast árangurinn af slíku fyrirfram. Varðandi lán í þessu skyni er ég hræddur um að eins og nú standa sakir sé ákaflega erfitt að útvega það, þar sem allir eru í mestu fjárkröggum í bili.

Með beztu kveðjum,

Hr. bóndi Sigurjón Einarsson,
Bjarnarnesi,
Hornafirði.

Aðeins tekkneskir hjólbarðar til af þeirri stærð, sem hann biður um í brefinu og Sigurjón í Ræsi og Nils P. Sigurðsson hjá Ásgeir Sigurðssyni & Co. ~~ráðgjafarfrá því~~ segja að þeir séu svo ónyttir, að það sé ekkert vit í að kaupa þá. ~~Aftur á móti segist Sigurjón~~ Aftur á móti segist Sigurjón fá góða hjólbarða eftir ~~í tilvæningum og hjóla~~ rúman mánuð og hefur ~~þá lofað~~ lofað að senda þessum Helga þá ~~þrjú~~ þrjú hjólbarða sem hann bád um.

Varðandi dráttarvelarnar er það að segja, að það er fyrir nokkru síðan búið að úthluta þessum I50 velum sem fjarhagsráð leyfi innflutning á á þessu ári og Sigurjón er ekki á þeim úthlutunarlista, enda hefur hann sennilega ekki sótt um leyfi. Er því með öllu ómögulegt að útvega honum slíka vél á þessu ári. Gæti ~~þú~~ sótt fyrir næsta ár og þyrfti þá að leggja áherzlu á það við úthlutunarnefndina að umsókn hans yrði tekinn til greina.

Jón Sveinsson

and. jur. hdm.
fo. borgarstjóri.

Símar: 358 skrifstofan
19 heima

Ríkisspítalanum í Kaupmannahöfn
(Akureyri) 28. maí 1951.

Heita dómsmálaráðherra Bjarni Benediktsson.
'Kari vin!'.

Ég sendi þú þér privat eftirlit af bréfi til stjórnarráðsins-
riðriktjandi sáttvilkabóði af minni hálfu útaf þri, að
skatta máladómara embættið var lagt niður með lögum
síðastliðinn vetur. Ég átti tal um þessi mál við forsætis-
ráðherra útb áður en ég sigldi, og tók hann vel í málinu
og sagði að ef ég skrifaði stjórninni um þau, skyldi bréfið
lagt fyrir stjórnarfund. Ég vil að þú geti haft tíma til
að setja þig vel inni þessi mál og hringað þau, þri að þú
treysti eg best í þessum efnum. Þá sendi eg þú eftirlit af
bréfi til Fjárhagsráðs-riðriktjandi fjárfestingarleyfi til
handa okkur hjónunum og Svavari syni okkar, fyrir litlu
í búsáttunni á Akureyri. Þú varir vis að tala um þetta fjár-
festingarleyfi við sjálfstæðismennina í Fjárhagsráði, sé ekki
lítið að vita leyfið, en um það veit eg ekki, en þetta mál er
orðið okkur hjónunum tilfinningamál. Érnig læt eg fylgja-
-mura að gamnu-útdrátt á sérstökum bláði, úr dagbók minni
útaf samtali mínu við professor Magnús Jónsson, er Fjárhags-
ráð hafði sýnt um fjárfestingarleyfið. En þennan útdrátt
sendi eg þú ekki Fjárhagsráðinu.

Ég ligg mi til hussingar og eftirlits heia á ríkisspítalanum
danska. Mi finnst læknaeriv vera undrandi og þessa
yfti þri hvað eg hafi fengið orkinn og góðum bata þa' þri

eg væ skorinn hie upp, 1948. Enda u það árið aulegt
að mi fæ meí öf batnandi, og segja líka loknarnir,
að slíkt finni maður ávallt lézt sjálfur.

Vertu blessaður og sattu.

Þinn einbágur.

Jón Leirsson

20.janúar 1951

Með skírskotun til samtals við yður hæstvirtur utanríkisráðherra, þann 27.desember s.l. viðvirkjandi tilraunum mínum til að komast, að störfum hjá "Military Air Transport Services" í Washington, leyfi ég mér að skýra yður frá því, að mér hafa nú borist fyllri upplýsingar í þessu máli og tel ég með öllu þýðingarlaust, að halda áfram frekari eftirgrenslunum.

Með mikilli virðingu,

Gunnar Sigurdsson.

Til hæðstvirts
utanríkisráðherra
Bjarna Benediktssonar.

Reykjavík.

725 x 20

Bjarnanesi Hornafirdi 6. April 1951

Herra Bjarni Benediktsson ráðherre

Goði Ninnur!

Ég þakka þér og Frú þinni fyrir þá þökkun
sem ég þakki af ykkur í sumari þá þið voruð á
ferð hér, og inn þakka ég hversu þá sem ég þakki
frá ykkur og samferða fólkinu, og svo þakka ég sem
góður íslendingur þér miklu og góðu verki þér þá Ninnu
fyrir okkur, ga! þá okkar sem ég þakki menn og unna þið
sinni.

Ég var leiðinn að að líklega í gegnum ein þver
góðan sjálfstætt mann, 3 Þilskilt stöðin er 75020 Ég
hleypt á gæðum þar sem þann er hæðstur enda fjórt
þröskóti geti þougtist sem önnur tóti. Þilskjóri þessi
var afsinnu lauk í allt sumari sem lið og var
alla tíð að þanta frá eftirlitum Dektinu en þann
þantadi aldrei sjálfur, heldur það manni þann
er þessu eftirlit með bílunum hér að ná um Dektinu
fyrir sig en sé máður er komma fjandi inn og margir
ekki góðir íslendingar eru, en þilskjörina sem afsinnu lauk
var er Helgi Arnason Selbergji Hornafirdi en fylgir mér
og þér og þessvegna þessu þann ekki þessu Dektinu
þekkin þú einn þann sem getur látið þessi þetta
þá þessu þann í þessu þilskjörans þann þetta verð
ur að ganga fljótt, afsinnu þér að þanna hér um sumari málin
og máðurinn að þessu undir þetta lausum þilunum
og það getur verið nokkru vonda

Góður íslendingur sagði fyrir löngu síðan „Beppi munu
keið þess en handsal annarra manna“ Þáttvað
þessu líkik. Onund og sege ef eg ekkí að sega állit onitt
á þess en ekkí meira um það.

Þou um líú og skrifa þessan línus vegna heilsháanna
þá langar mig að sega þess þráttir afþjálfurn míu
og þess eru í skuldomali þessan, eg er skulduur um nafin
í búnaðarbánkannu og víðar en þann langar mig að
skulda meira. Eg hefju þann þá laudoífer í þá
Dráttarvél, en eg býsketki við að búnaðarbánkinu lami míu
meira og míu víldi eg spérja þess þráttir þá nokkru
meira í Reykjavík sem myndu geta þjálpáð míu í
þessum íþrum. Mig langar sérskaklega til að eignast
Þessu sem þú fesk þá „Dráttarvélark.þ.“ í þá F. A. H. R.
dleset - þjola dráttarvél fesk þá „Ressir“ þessi verður
þessilegri vegna þess að þú býsketki olíu en
ekki býsketki ef þú er þá mig þráttir onitt við allan
móttum sem líú þráttir.

Mig langar sérskaklega að ná í þessan vélasker á þessu
til þess að eg geti haldit efrilegum Þórunu sem
eg á, þess þá skuldu í vísitum ef þau fara
vegna of onittilla erfíðisvinnu verðum við þess að fara með
þess þá áttvítáð í móttum

þú latur mig víla ef móttum möguleiki er, þú
þess þá þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess

Verðu þess þess og Gúð og þá þjálpí skuldu
íslendingum
100 veltum

Lögurinn Þórunn

Þjórnarstjórn
Hornafroði

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMADUR
Símar: 4314 - 3294. Símnafni Lárus

REYKJAVÍK, 4. ágúst, 1951.
(Suðurgötu 4)

LJ/sb

Herra dómsmálaráðherra
Bjarni Benediktsson,
R e y k j a v í k.

Kæri Bjarni minn!

Ég segi minar farir ekki sléttar. Gústaf Jónasson fór til Fjármálaráðuneytisins og talaði bæði við Magnús og Eistein, féllst Magnús á að það myndi verða samileg forretning fyrir ríkið að kaupa eign Björgvins, en Eisteinn var að venju með einhverjar vífileggjur sérstaklega af því að það væri búið að yfirdruga húsaupakontona. Hann var þá að fara í sumarfrí og sagði Gústafi, að hann myndi ekkert gera fyrr en að því loknu.

Næsta dag talaði ég við Eistein og sagðist hann þá endilega þurfa að tala við þig, áður en afgert yrði málið.

Nú vill svo illa til, að bæði Gústaf og ég verðum utanlands, en kreditorar Björgvins þrýsta mjög fast að honum. Mér skilst að allir, sem hlut eiga að máli séu sammála um að kaupin fari fram, enda er enginn vafi á því eins og sakir standa, að það eru góð kaup.

Þar sem kreditorar Björgvins ýta mjög á eftir og það svo mikið, að engin von er til að þetta geti beðið þangað til ég kem, bið ég þig að gjöra svo vel og tala við Eistein strax og þú kemur, ef hann verður ekki undan að tala við þig og fá þetta afgjört. Eg vona að það verði ekki nema á einn veg. *hafa síu*

Gunnar Mottel's
(Ég talaði við Gunnar Thoroddsen viðvíkjandi Gesti Jóhannssyni og fékk þessi venjulegu elskulegheit, sem vita á illt.) *Gunnar hefur skóð á málið*

Vertu blessaður,

Lárus Jóhannesson

Höfundurinn útanríkisráðgjafi.

Þess vegna er ég viljandi ónauðgættur yfir persónulega,
er mig langgæti til þess að þessu yfir þyrti
og þessu þyrti yfir hlífð og góðu minningu
af um stöfan og einnig þyrti þá einlend, sem
þyrti síðant með þí að þessu þessu út í þessu þyrti.

Þess vegna yfir þessu þyrti þessu þyrti, sem
þyrti þessu í þessu þessu um að þessu þyrti út-
þyrti þessu þessu þyrti í Danmörku. Þessu er minn
þyrti þyrti þessu, af þí þyrti út þessu þyrti
þessu þyrti og þyrti að þessu þyrti þessu þyrti
þessu þyrti þessu.

Net einlappin skrifin til yfar og þrjá mál.

Andri Þorvaldsson

Kaupmannahöfn 22-2-1951.

Til

utanríkisráðherra Íslands

herra

Bjarni Benediktsson.

Þakka kærlega fyrir bréf yðar dags. 13 p.m. Eg er hér í Höfn
enn og fer væntanlega til Noregs komandi viku. Héðan fer ég svo til
Færeyar 9 n.m. Þegar ég er heimkomin, skrifa ég yður aftur og vil þá
geta sagt yður hvernig ætlanin verður fyrir sumarið.

Með bestu hvetjum og innilegru þökk
yðar einlægur

Páll Þatursson

Laundun 7. maí 1951

Kl. 4³⁰ p.m.

Konni Lööf, ^{sonur}

eg sendi einstöngt bréf
til Helgu sem ég lét þeim
koma til skila.

Þú sendi eg þér hér með
irklippu úr Sunday Dispatch í
gort, sem sannilega væri rétt að
þeir og látta koma í Mappanum.

Eg hefði þútt tvö við-
skipti þínum GR, þar sem
Seynigartíðir og í Þorinnigartíðum
og er í förum til Hollands.

Þú þrekkir áttan í sandvátinu
að áhrifin væru rétt úr
kannist til landsins ok. heitni, en
ekki hefði ég séð þat í bláttum
hér einhver. Bestu Kædju
því þú hefur
því þú hefur

GUNNAR JÓHANNESSON
PRESTUR

SKARDI
ARNESSYSLU

30. dec. 1951

Vindulegr formað Þjálfstæðisflokkinn
h. Ólafi Flóri!

Frumvarp til Laga um skiptun presta-
kalla hefir um nokkurt sinn verið rætt í Efridkild
Alþingis og af því þóttu sluttu fyrir júl s.l.

Nú kemur til kasta Nefridkildar, og mun henni
alltaf sétt taka þátt til metfesta þegar eftir þingtíle
þátt listnum ísamöllum. Með og ymsum öðrum slendur
þuagga af frumvarpi þessu. Undir mig stömm, hvað gjám-
þlyggan margt mátt matr er í hálum þótt þess felast
í frumvarpinu og ymsu þriðm, þess í dögum er minn
þessur mundir.

Með þriðm til hliðjar er minn mál þess að selja undir
vitja Alþingis og úrskurð, niverandi listgjafum vitja og gelatni
minn heyrslandi og Þjálfstæðisflokkinn í sínu, þess og þess
þess til í þjótmalasínum, þess og í þá brant að þess
þess ísjá, þess og halds í þess máli. Þess og, þess for-
matr, að þess minn er minn þessur listlundar, að þess þess minn

og ílunga efni þess og beila síðan valdi og mikilli velvild
líka umboða og útsöfnar góðrar í máli þessum.

Þriðja Tristó í Íslandi í mjög í völu af verjaft
mín um þinn. Frá raðarmótum s. l. hefi þú víst verið af
örissa lök þín og traust mætur þjótinnar ok, kállara sagt: Þjótinn
hefi víst verið at þóða þú um bat þíor homni og þírrast ábrif
þinnar og þóðkap. Þó er þú gafnan þórn, þaneta mator, öllum
umandi.

Ég þó ekki þát, at þjótinni sé ok hefi ortit þetta þam-
ingrauki ok heicavaldi. Mér þýmist ugguvænlegar þorfa
en vera þýrflí, af mára málli þín með þjótinni kristin þú
og kristin síðardi. Þý vil síngi, hvatan þjótinni eiga at koma
hollu mom og þráklundatíe, þegar þinnar líða, af þeim ábrif
kristjunnar og öðrum þíara líb. Víst er, at þjótinn má ekki víf
þó, at kristjón sé þórnur mér en ortit ok, og þrájalar byggðir
þessa lands þríptar kleskum þínum, kristjón og þórnur
heftar þrístosekum, en í þórnur þórn þamþomubíu og þórtar
s. l. v. þórn ekki þíara svo mjög at kristinni þórníngi:
hállum þínum og þíri, þótt þú sé þótt þú at þýsa þórnur
þanda, þórn holl er at þíra kristjónni þíri.

Ábrif kristin Tristó eru þér þíri þjótinni og þórnur en
almuníngi vil og þórnur. Þú er stjómmaflókka í Íslandi
þléiga þetta: kommúnistur og þrástuarþórnur. Þú er
þrístíndu þá þrístíndu endurþíri og þrístíni og öðra
ök þórnur í þýtu þýrtur. Þú er þá þórnur vey. Þú er
þýmist, at þágnur þórnur at þórnur þú þórnur í þýtu, ná vagnur
þórnur þanda gátnur þínum, atórnur þórnur þú gágnur
þórnur þínum og þáta þórnur þórnur þórnur þórnur þórnur, þórn
þórnur þórnur þórnur þórnur. Þórnur þórnur þórnur þórnur:

GUNNAR JÓHANNESSON
PRESTUR

SKARÐI
ARNESSÝSLU

litandi áralaga, þá þan Framsólu komst til nokkurra á-
húfa, mun þetta allt verða augljóst. Mörq domi þing-
sjómarsögu Framsóluar munum þyngja þotta, svo g ómargt
þannat, þem eldi og lóm til at kælja. En þessi og þessum
til at gá at, hvar komit er, g hvort þlefut er. Ef illa
fer fyrir þisjummi, mun ofita reynast at fá samtök um má, þ
sem þorfa til þrifa g þroska, g þá veit og eigi, hvalan Þjálf-
stadióflokknum, t. d., á at koma litðafli á komandi áratugum
g kynslóðum.

Jónas frá Þreifu hóf íð óþokkasanna gilla mátt g
áccitni; þisjummar gærd; þinni sjómartit. Má þat munu
þáttum þans um at kála háuðis um, hvort þau þyn þeitr
at þafa prest g þisjum atá fá þat fá, þem til elko fori, til eigin
ráðslófumar. Muna má g titlögum þans um, at þreyta þlyrk,
þem þreslum var allat til festalokstratar, i þlyrk i þaland-
fori á prestosetnum! Þá þan þefir á þessum mengit, g er
þas þkemmt at minnast þaganna um þlipum þrestakalla,
þem síðasta þepingi samþykkt; g funnarþensoni, þem
E. d. þefir sent yðr i Nál.

Ókara Þjálfstadiomenn! Latit vel at þisjummi, g gjört
veg þessar þem þeztan. Þat er ytra þamingjónleit. Latit eldi
þlezika at þlöpum. Ljait eldi atlvoti yfar til þess at þegga mit
eitt ómasta þrestakall i þandinu. Þyggit þau þeðrum, g
gjört þau þaf til ábítar g íbítar völanþegum þrestum.
Ef þisjum for aftir at vera saet i þif; þjóðummar, þarf eldi at

ugga um framtíð hennar. Þá mun fjárfestingum fólka og
hollusta við þjóð og framtíð fara vaxandi

Leið he. forsað! Þy bit að fyrirgefja þetta langa bréf.
Þu mig heks mautt til. Þat er skrifat til varnaraðar vegna effi-
vofandi hætta og er jafnframt þan um afkælla kirkju vorri
ljálparhönd, sem mi slendur höllum fali i þólum Skirgjo.

Þy leit hie vit leoda og fel málit umsjá þinni og
flókkoins i þingi. Þetta er meira alvörumál en flesta
grunar. Og fagna myndi eg, ef Sjálfstjóðisflokkurinn
skildi, hvað i hufi er og fengi þoit blate af kirkjunni,
sem eg og margir aðrir unna framur öllu öðru.

Óska eg þis svo fagnaraðar og málaraðar og flókko-
um hamingju og gengis i komandi tímum.

Með trausti og mikilli virðingun
Gunnar Jóhannsson

Féllsmíla

19/6

1957

Hastvirði Félagsmálaráðgjafi
Bjarni Benediktsson!

Ég hefji mér að þakka yðr þingráðgjafi útski-
andi Væðingarmálinu og búið yðr um leið
afsóknunar í áskilni, sem stafar af þannar
sól yðr. Ég lét uppi þá ösk f.h. breytingu
mínu, af Landmánu í málinu vardi ekki Björn
Egghólmur! Þangarþingi (þó á Landm. Vöðum
á 1. menning, þótt vitar sé, af Landmánu heft
gert þangar þessu til fíri ómánu þíð.)
Ég nokkri heft af gfa til útskið fíri stöfu-
inu í Vöðum, sem mér, þetta sáti rár-
lytja mánu kváruafa - og heft fíri
Landmánu af kora ev. banna vildi

metan eigi & lokit málum þessum?

Önn þessum línunum & lokit afskipt-
um mínum af þessu máli.

Þakka ykkur taks fyrir gjafsóttu-
arleggi.

Met virðingunni

Ragnar Fljgsson

um Vangsgjunnar. Færðist þeim á Antkamu uppá
Félu Landmannu og Hóttamannu ^{eftir} dórn Skóla-
mannu. Þótt þess. Landb. n. yrði stundfyllt. & engu
næ um Vland útranna því þáðit yrði áfram þess
og Félu um þá stöðu hvort Vöðin væri

Gleymningu stí. Landmannu afreiti.
þá sem er þá vitá þú og upplýsingur um same
þín til Björns rýðing Clafssonar, & vitá eftir
bætt útrund - og í Hollensku úr þessu umkomu -
þann vöð og þetta þess. at er get vigi.
þá kóðin blóði vitá þan greidd af
fiskilífi og þannar komit. veg þín gagn
af þess og herðingda gæð. Spört -
þannu. Þið venia verðis!

Cefeólummar þeirri.

þann virðingur og
þann þí.

Ragnar Griggsson

Litla - Hrauni. 3/2. 51.

Þeir herra!

Ég verra að þér fyrirgefið mér að ég skuli
skrifna yður svo fljótt aftur. En eins og
ég sagði yður í fyrra bréfinu, þá hefi ég
brennandi löngun til að drífa mig
áfram og verða nýtur máður, - bæta fyrir
þin lidnu ár, og vinna traust manna
að nýju. Litli drengurinn minn og
móðir hans eru mér allt í þessu
lífi, og vil ég allt leggja í sóturnar
fyrir þang. Mér finnst allt vera
breitt frá því sem áður var, og lýft ég
allt ádræms augum á lífið. Nú þrái
ég það eitt að geta skapað þeim heimili,
og þar sem ég veit að ég hefi ^{sigrað} vinnu -
aðrirátt, er ég kvíðalaust fyrir því
að mér tækist það ekki. Enn einu
sinnum bið ég yður að rétta mér
hjálparkörnd. Gefið þér séð yður
fært að gefa mér 3. mánaða frí til
reynslu.

Og ég heiti yður því að ég mun
einki breyðast yður að þessu sinni.
Ég kveð yður með innilegasta
þakklæti fyrir allt það sem þér
hafid fyrir mig jert fyrir og síðar,
ég bið Guð að blessa yður.

Flaukur Óinartson

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMADUR

Símar: 4314 - 3294. Símnafni Lárus

REYKJAVÍK, 31. maí, 1951.

(Suðurgötu 4)

E I N K A M Á L.

Herra dómsmálaráðherra,
Bjarni Benediktsson,
R e y k j a v í k.

Kæri Bjarni minn!

Björgvin Bjarnason er nú kominn úr ferð sinni til Norðurlanda og var aðalerindi hans að fara til Danmerkur og setja sig í samband við Boreales company A/S og fá þá til þess að láta sig fá afrit af viðskiptum hans við félagið við Grænlandsveiðarnar árið 1949. Þó að félaginu væri lítið um að þurfa að skrifa upp, að nýju allar "faktúrur" gerði það það þó fyrir hann og sendi ég þær hér með til þín, til yfirlits, því að ég skoða þær að miklu leyti sem viðskiptaleyndarmál Björgvins Bjarnasonar, sem enginn sé bættari með að komist til almennings, sérstaklega ekki til Finns Jónssonar og á ég þær eingöngu við, að hann vill ekki láta þessa ofsækjendur sína vita neitt um sín málefni, en ekki það, að ekki sé hægt að gera grein fyrir, hverjum einasta punkti í reikningunum, eins og þeir bera með sér sjálfir.

Upphaf ferðarinnar er það, að veturinn og vorið 1949 var Björgvin að ráða það af við sig á hverskonar veiðar hann sendi fjögur skip sín, sumarvertíðina 1949, hvort heldur til síldveiða hér við land eða eitthvað annað. Síldveiðarnar höfðu brugðist undanfarin ár eins og þér er fullkunnugt um, og Björgvin hafði ekki trú á þeim og vildi því ekki eiga við þær. Aftur á móti höfðu flogið miklar fiskisögur af veiðum í Grænlandi og til þess að ganga úr skugga um, hvað mikið væri til í þeim brá Björgvin sér til Færeyja, til þess að komast í beint samband við þá menn, sem að sjálfir höfðu verið þarna uppi og stundað fiskiveiðar. Af frásögn þeirra réði hann það, að það gæti ekki einungis borið sig, heldur jafnvel verið góður hagur í því að stunda fiskiveiðar við Grænland.

Á þessari ferð komst hann í samband við Boreales company A/S í Danmörku, sem var fúst til þess að veita honum stuðning, til þess að fara þessa ferð og var þá í höfuðatriðunum gengið frá samningi þeim, sem að fylgir hér með. Samningurinn var þó ekki undirritaður, fyrr en miklu seinna, því að Björgvin vildi auðvitað helzt og ætlaði sér að gera út sjálfur, án þess að þurfa að sækja undir þetta félag, og með íslenzku Kapítali, og gera þá auðvitað upp við íslensk yfirvöld á venjulegan hátt. Í þessu skyni var hann hér heima og gekk ekki einungis fyrir dyr allra bankanna, heldur og allra þeirra manna, sem að hann bjóst við að hægt væri að fá stuðning hjá til útgerðarinnar, en allt varð árangurslaust. Í þetta eyddust, hér um bil, sex vikur af veiðitímanum, sem áður hafði ekki verið álitinn beztí minn, en sýndi sig að vera þetta ár beztí veiðitíminn.

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMADUR

Símar: 4314 - 3294. Símnafni Lárus

REYKJAVÍK, 31. maí, 1951.

(Suðurgötu 4)

Hr.dómsm.ráðh. Bjarni Benediktsson.

-2-

Það var því ekki fyrr en 14. júní, 1949, að hann sendi skeyti til Boreales, að hann myndi þiggja stuðning þeirra og skrifuðu þeir undir samninginn 14. júní, en hann hér í Reykjavík 20. júní.

Þegar komið var vestur til Grænlands sá hann það sig, að fiskigöngu var öðruvísi hagað þetta ár, heldur en honum hafði verið sagt frá um undanfarin ár, þannig að mestu veiðarnar voru um garð gengnar. Í stað þess, að hann þóttist hafa rökstudda von um að veiða a.m.k. 1050 tonn af fullstöðnum fiski varð því niðurstaðan sú, að bátarnir fengu aðeins 524,2 tonn af fullstöðnum fiski. Ef veiðitíminn hefði verið lengri eða fiskigangan hagað sér, eins og honum hafði verið sagt frá að verið hefði undanfarin ár, er ekki vafi á, að hann hefði náð þeirri fiskmergð, sem hann gerði ráð fyrir að fá minnst og sýna þá útreikningarnir, að ferðin hefði ekki einungis borið sig, heldur gefið mjög góðan hagnað.

Astæðan fyrir þessu öllu saman er biðin hérna við að leita eftir fjárhagsstuðningi, til þess að komast vestur og eins og fyrr er sagt, að í þetta skipti var fiskmergðin meiri fyrri hluta vertíðarinnar heldur en síðari hluta hennar.

Á aðalreikningnum sérðu, að bátarnir hafa aflað fyrir alls danskar kr. 462.790,05. Hvað útgjaldaliðnum viðvíkur þarf ekkert skýringar við, þar sem það er allt sundurliðað með fylgiskjölum, nema einn liður dauðfragtin kr. 90.000,00.

Ef þú lítur yfir samninginn sérðu, að § 7. málsgrein hans er reiknað með að Björgvin borgi dauðfragt á þær vörur, sem að fluttar eru upp til Grænlands og hann tekur ekki og það sem vanta kann á, að hann geti afhent fisk fyrir. Í fljótu bragði kann þetta að virðast einkennileg klausúla, en við nánari aðgæzlu mun sjást, að hún er ákaflega eðlileg og upphæðin þar að auki hófleg. Fiskkaupendur á Grænlandi kaupa fiskinn í stór skip, sem þeir hafa fljótandi þar inni á fjörðum og er því nauðsynlegt fyrir þá, ekki aðeins að selja þær vörur, sem þeir flytja til Grænlands með skipunum og eru búnir að leggja út andvirði fyrir, heldur líka að fá fragt í skipin til baka. Það er því ekki nema sjálfsagt, að þeir tryggi sig gagnvart þeim bátaeigendum, sem ætla að selja þeim fiskinn um hvorttveggja, að þeir kaupi af þeim vörur þar og eins, að þeir afhendi það kvantum, sem lofað er sem minimun, því að skipið siglir að öðrum kosti tóm heim, því að þar er ekki í annað hús að vanda með að fá fragt í það. Ég veit, að ég þarf ekki að taka þetta nánar fram við þig, því að þú skilur það undir eins og þú lítur á það.

Í 8. lið er gert ráð fyrir, að Björgvin sé rétt að krefjast fyrirframgreiðslu, að upphæð £ 1000,- eða danskar kr. 20.000,- eftir vali kaupanda. Þessi fyrirframgreiðsla fór auðvitað til þess, að kaupa matvæli, salt, olíu og annað þess háttar handa útgerðinni og flytja það upp til Grænlands og er með öðrum orðum, það sem Björgvin kallar með sínum eigin orðum "bara startið".

Það var félagið sem kaupði vörur og flutti þær upp til Grænlands eða þannig að Björgvin fengi þær og handlar þær.

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMADUR

Símar: 4314 - 3294. Símfelni Lárus

REYKJAVÍK, 31. maí, 1951.

(Suðurgötu 4)

Hr. dómsm.ráðh. Bjarni Benediktsson.

-3-

Eg sé ekki ástæðu til þess að fjölyrða meira um þetta, en vil geta þess, að eftir að Björgvin tók þá ákvörðun að halda til Newfoundland, til þess að reyna að bæta upp útkomuna, eins og hún varð af þessum túr, er enginn vafi á því, að honum hefði tekist það, ef skipshöfnin hefði ekki strækað og heimtað að fara heim, þó að hann væri búinn að tryggja sér bæði olíu og beitu og allt annað, sem til útgerðarinnar þurfti þar.

Eg vona, að þegar þú sérð þetta, að þú sjáir hversu gjörsamlega átyllulaus allur rógurinn gagnvart Björgvin hefir verið og vona, að þetta megi verða til þess, að þú stuðlir að, að upphafsmaður hans verði ekki okkur Sjálfstæðismönnum til háborinnar skammar lengur í millibankanefndinni.

Eg kaus heldur að senda þér þessi skjöl til yfirlits "prívat" en að fara með þau til sakadómarans í Reykjavík og bið þig um að tala við mig, þegar þú ert búinn að athuga þau um á hvern hátt þú teljir heppilegast, að þessi gögn verði notuð seinna.

Með kærri kveðju,

Þinn einlægur,
Lárus Jóhannesson.